

Amelie Albrecht

is veel meer dan de 'luie' comédienne met het uitgestreken gezicht

“Wil je mij onder tafel drinken?” Dat soort berichten krijgt ze van mannen. Oké, Amelie Albrecht (28) lust af en toe een Duvel, maar een avondje zuipen is niet haar idee van een ideale date. Gesprek met een postbode die stand-upcomedian werd en nu zalen plat speelt met haar eerste show, *Zwaar leven*. “Het laatste wat ik wil worden, is een karikatuur.”

Tekst: Tom de Leur
Foto: Geert Van de Velde

“Als ik laat merken dat ik me goed voel, reageren mensen: *Denk aan je reputatie*”

En ongezond klinkende hoest en een dolenthousiaste hond weerklinken vooraleer Amelie Albrecht de deur van haar appartement opent. De hoest is te verklaren door een wilde avond karaoke, de hond weet met zijn enthousiasme geen blijf omdat hij al twee weken niet buiten mag. Duvel – de vrouw des huizes noemde haar hond naar haar favoriete biermerk – is geopereerd aan een kwaadaardig gezwel onder de oksel en moet rust houden. “Negeer hem maar”, zegt het baasje met hese stem. Ze zucht. “Die karaoke heeft echt geen deugd gedaan. Het is ook een beetje van weinig te slapen en door de regen te lopen. Maar *ça va*: ik heb nog vier dagen voor mijn volgende optreden.”

We zetten ons aan tafel, waar een boeket pronkt. “Gekregen van vrienden, voor mijn première.” Groen is sowieso talrijk aanwezig: het appartement telt meer dan vijftig planten die stuk voor stuk een naam kregen. “Die op de schouw is mijn eerste zwarte plant. Die begint groen, maar de bladeren kleuren zwart. Het is een *Zamioculcas*. De noem ik dus Zwarte Zamioculcas. Planten moeten bij mij allitereren.”

Proficiat, je eerste zaalshow 'Zwaar leven' verkoopt vlot uit. Eis je nu andere dingen van zaaluitbaters omdat je voor grotere zalen speelt?

“Niet echt. Ik vraag nog altijd om een paar Duvels klaar te zetten. Ik heb er sowieso eentje nodig om naast mij op het podium te zetten. Mijn show heet *Zwaar leven*, een Duvel past daarbij.”

Heb jij een zwaar leven gehad?

“Nee. Die titel is om te lachen. Maar het leven is ook zwaar. Het is toch allemaal heel veel, niet? Ik heb dat gemerkt na de lockdown, toen alles weer min of meer normaal werd. Het verschil was groot.”

Die lockdown heeft jou niet vrolijker gemaakt.

“Ik heb echt een verschrikkelijke periode gehad. Al die maanden zonder enig vooruitzicht. Ik heb er *supernie* doorgezeten.”

Hoe heb je die dagen doorgebracht?

“Veel gaan wandelen met de hond. Voor de rest ... (blaast) Tijdens de tweede lockdown ben ik elke dag gaan zwemmen.”

Je hebt zelfs de volledige grens van Dendermonde afgewandeld.

“Een ingeving van het moment. Ik had al een paar keer twintig kilometer gestapt, dus dacht ik: *Wat zal ook wel lukken*. Zestig kilometer heb ik gedaan, met Duvel. Viel tegen. Ik had de fout gemaakt 's middags te vertrekken. Vermoeidheid en duisternis: slechte combo. (lacht) We hebben er veertien uur over gedaan. Nooit meer, heb ik toen gezegd. Maar nu wil ik de Dodentocht toch een keer doen. Gewoon, om te kunnen zeggen dat ik die honderd kilometer gestapt heb. Waarom iemand dat twee keer zou doen, is mij een raadsel. Na één keer is je punt toch gemaakt?”

Je bent behoorlijk sportief. Dat staat haaks op je imago van de onverschillige griet die liever lui dan moe is.

“Tijdens de lockdown had ik een personal trainer om mee te fitnessen. Veel van die filmpjes zette ik op Instagram. Er waren mensen die zeiden: *Oei, wat scheelt er, zo sportief?* Ook na de lockdown liet ik merken dat het beter met mij ging. Ook toen waren er die reageerden met: *Denk aan uw reputatie. Hou uw bakkes*, dacht ik, *mag ik nog lachen?* Voor sommige mensen ben ik een karikatuur, wat ik niet wil. Ik merk dat als die mensen mij aanspreken. Wat ik in mijn show *Zwaar leven* zeg, trekken zij in het onenindige door. Die mensen komen mij tegen en zeggen dan lachend: *Wat doet jij hier, is dat hier niet 'te zwaar' voor u?* En nee, het is niet omdat ik graag Duvel drink dat ik een drankprobleem heb.”

Je stond erom bekend om met een uitgestreken gezicht grappen te maken. Dreig je nooit in de lach te schieten bij je eigen humor?

“Toen ik voor het eerst iets op een podium deed, deed ik dat met zo'n uitgestreken gezicht. Dat werkte, dus bleef ik het doen, maar eigenlijk

kwam dat door de stress. Nu ben ik veel minder gestresseerd en kan ik meer mezelf zijn.”

Je bent nu drie jaar vrijgezel. En dat voor iemand die zestienduizend keer prijs had in de loterij op Tinder.

(lacht) “Ik gebruikte die app vooral om grappen over te maken op sociale media. Uiteindelijk ben ik van Tinder gegooid door die zestienduizend matches. Nu zit ik er weer op, maar serieus kun je dat niet noemen. Ik zal toch iemand in de omgang moeten tegenkomen, denk ik.”

Hoeveel mannen proberen op jou indruk te maken door grappig te willen zijn?

“Dat heb ik heel vaak. Een grappige man zou tot zijn, maar niet grappig als in: om de vijf boten een mop uit zijn mouw schudden. Ik weet niet hoe dat komt, maar ik lijk vooral mannen aan te trekken die niet doorhebben hoe ik in elkaar zit. Dan sturen ze mij: *Hé, goesting om in het park wat Duvels te gaan zuipen?* Of: *Wil je mij eens onder tafel drinken?* Niet echt mijn idee van een ideale date. (lacht) Ik ben niet zo romantisch,

maar het mag er wel een beetje normaal aan toegevoegd.”

Op honderd meter van je deur is op dit moment de markt bezig. Stel dat je daar rondloopt ...

“... ik weet niet wat ik op de markt van Dendermonde zou tegenkomen.” (lacht)

Jij staat samen met een kerel aan het kraam met de olifanten ...

“... en we willen allebei de laatste olifant, is dat nu wat je aan het zeggen bent? (lacht, doet het raam open om een sigaret te roken en wijst naar een man op de fiets) Kijk, daar rijdt net een factuur binnen bij Bpost. Die heeft zijn ronde gedaan. Schoon uur. Die zal vroeg vertrokken zijn met de kranten.”

Geen heimwee naar je tijd als postbode?

“Nee. Ik vond het niet erg om te doen, omdat ik wist dat het tijdelijk was. Fysiek was het wel zwaar, vooral door het reclamedrukwerk. Daar ben ik van geschrokken. Maar het had wel iets na-

• Amelie Albrecht was naar eigen zeggen de slechtste student ooit. “Op mijn rapport stond altijd: Amelie kan het wel, maar ze wil niet.”

tuurlijk: je bent op de baan, er staat niemand op je vingers te kijken, je moet gewoon zien dat je werk gedaan is. Simpel. Dan vond ik mijn tijd in de chocolade- en de papierfabriek erger. Daar duurt acht uur echt lang.”

Was jij dan de grappigste postbode van Vlaanderen?

“Nee. Ik doe ge graag een babbel, maar mensen maakten altijd dezelfde grap: *De facturen moogt ge hiernaast binnen steken*. Ik had echt niet de energie om daar elke keer grappig op te reageren. Wat kon ik meer zeggen dan: *Ja, jong, het spijt mij?* Terwijl ik eigenlijk dacht: *Ja, jij hebt internet en televisie bij Telenet, die factuur is jouw schuld, niet de mijne.*” (lacht)

“Ik lijk vooral mannen aan te trekken die niet doorhebben hoe ik in elkaar zit. Dan sturen ze mij: *Wil je mij eens onder tafel drinken?* Niet echt mijn idee van een ideale date”

Ik vind het interessant dat je twee jaar dieren-geneeskunde hebt gestudeerd.

“Twee keer het eerste jaar, ja. (lacht) Toen ik eraan begon, was ik al 21. Ik heb acht jaar over mijn middelbaar gedaan. Toen ik dieren-geneeskunde deed, werkte ik ook in de horeca en wist ik wat het was om geld te verdienen. Dus ben ik maar gestopt. Ik vond het nochtans wel interessant. Zelfs bij een *klotevak* als statistiek ging het over een of andere bacterie bij koeien. Maar ja, ik was ook de slechtste student ooit. Op mijn rapport op school stond altijd: *Amelie kan het wel, maar ze wil niet*. Ik deed wetenschappen-wiskunde in het middelbaar. Terwijl wiskunde me geen hol interesseerde.”

Je hebt ontzettend veel strafstudie gekregen. Was je allergisch voor gezag?

“Gezag moet er zijn, maar ik vroeg me soms af waarom ik als 17- of 18-jarige toestemming moest vragen om naar het toilet te gaan. En altijd dat gedoe over rapporten die niet getekend waren. Ik was al officieel volwassen, ik kon mijn rapporten gewoon zelf tekenen.”

Dan is het toch opmerkelijk dat je geprobeerd hebt om beroepsmilitair te worden. Omdat je vader dat ook was?

“Misschien. Maar de Koninklijke Militaire School leek me gewoon een coole, zalige plek. Het was de max: je werd al betaald terwijl je studeerde en je had meteen werkzekerheid. Ik was op al mijn testen geslaagd, maar kwam net een dik punt tekort op wiskunde. Het is anders gelopen, maar ik heb er geen spijt van.”

Is het een hard bestaan, stand-upcomedian?

“Ik vind van niet. Ik zal nooit over mijn werk zagen. Of misschien toch over één ding. Mensen die een grap maken en dan tegen mij zeggen: *Schrijf die maar op, ge moogt uw mop houden.* (lacht) *Laat maar, ge moogt uw mop houden.*” (lacht)

INFO
www.ameliealbrecht.be

